

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Canonicis Argentinen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

quid super his agendum sit nostro postulas responso edoceri, fraternitati tuae taliter respondemus, quod si tibi constiterit quod idem L. P. mulierem per verba de futuro, G. vero per verba desponsaverit de praesenti, imposita ei paenitentia competenti, quia primam fidem irritam fecit, nisi forsitan in juramento suo certum terminum, infra quem dictam P. duceret in uxorem, prefixerit, nec per eum steterit quin ad statutum terminum matrimonium consummarit, secundum contractum legitimum judices, & ad illud servandum eum, si opus fuerit, ecclesiastica distictione compellas; nisi forsitan aliud quid obstat, quod ipsum debeat impedire. Quod si forte per verba sponsalitia de futuro cum utraque contraxit, juramentum primum, sicut licet factum est, ipsum servare compellas, de secundo ei paenitentiam injuncturus. Quod si de his tibi non constat ad plenum, tamdiu adhuc cognoscas de causa, donec super his sufficientius instruaris. Quod enim in attestacionibus, quas ad sedem apostolicam destinasti, de compaternitate habetur, non facit ad causam, cum neuter contrahentium sit illa persona, qua mediante inter parentes eorum compaternitas est contracta. Datum Laterani V. Kal. Martij, pontificatus nostri anno primo.

TERRACONEN. ARCHIEP.
& Sacristae Vicentii.

AD universalis Ecclesiae sollicitudinem, licet insufficiens, Domino disponente vocati, de grege nobis commisso solicitam curam debemus gerere, & tanquam pastores sedulifacientes Domino providere ne ovis morbo infesta incurabili, oves ceteras suo cogat contagio morbo simili laborare. Nostris siquidem auribus ex multorum relatione ac plurium literis innotuit Praelatorum, quod bona memorie. quondam Abbatem sancti Benedicti de Bages de carnis ergastulo, sicut Domino placuit, ad meliora vocato, Conventus ejusdem monasterij pars major & senior vota in dilectum filium R. nunc Abbatem ejusdem monasterij transtulerunt. Verum suadente illo cuius est proprium pacem turbare, duo ejusdem loci monachi a ceterorum fratrum voluntate unanimi secedentes, accersitis sibi secularibus viris, B. ipsius monasterij monachum in Abbatem non sunt veriti nominare: qui laicali & ipsorum potentia fretus, praedictum R. ad audienciam dilecti filij G. sancti Angeli Diaconi Cardinalis, qui tunc in partibus illis legationis fungebatur officio, appellavit. Et cum idem Cardinalis, quæ utraque pars coram ipso proposuit, diligentius audivisset, & super eisdem inquisisset diligentius veritatem, praedictam electionem saepenominati R. ratam habuit, & eam auctoritate, quæ fungebatur, apostolica confirmavit. Idem quoque Cardinalis tranquillitati ejusdem monasterij desiderans providere, ac inter fratres materiam extingue re jurgiorum, pro pacis bono Praeposituram ejusdem monasterij supradiecto intruso contulit, & eam ab eodem Abbatem ipsi, quoad viveret, concedi præcepit, & juramentum fecit impendi ne ipsum ab

Epist. 31.
De confirmatione R. electi
fancti Benedicti de Bages, &
irritatione intrusorum per parentem laicalem.

CANONICIS ARGENTINEN.

Epist. 10.
Super questione cupidam
præbende, que
inter Arnulfum
& F. sancti
Thomæ Prae-
positum veri-
tut.

CVm partes inter se super mota quæstione convenient, vel altera renunciat quæstioni, ad hoc solum exigitur officium judicis, ut quod à partibus fit, faciat inviolabiliter observari, ne cui contra compositionem aut cessionem per se factam liceat ulterius profilire. Sanè cum dilecti filij Arnoldus nuntius & concanonicus vester, & F. Praepositus sancti Thomæ, ad nostram præsentiam accessissent, super præbenda, de qua per dilectum filium P. tt. sanctæ Cæciliae Presbyterum Car. tunc apostolica sedis Legatum idem Praepositus fuerat investitus, in nostra & fratrum nostrorum auditentia disceptarunt. Cumque nos auditis quæ hinc inde proposita fuerant, de communi consilio fratrum nostrorum sententiam formare ac ferre vellemus, dictus Praepositus ad nos humiliter & devotè accessit, & jus, si quod sibi competenteret in eadem præbenda, in manibus nostris spontaneus resignavit.